

PROROCIA LUI ZAHARIE

Cap 1

144v În ce vreme au prorocit Zaharie, carele îndeamnă norodul spre întoarcere, să nu urmeze părinți |lor săi, carii, urgisind pre proroci, au fost certați. Cu doao figuri arată Domnul că va certa limbile ceale ce au năcăjit pre norodul său. Iară pre acesta în Ierusalim îl va întoarce, întru carele să va zidi Domnului bisearică.

1. **I**n luna a opta, în anul împăratului Darie al doilea, fost-au cuvântul Domnului cătră Zaharie, fiul lui Varahie, fiului Addo prorocul, zicând:
2. „Măniatu-S-au Domnul preste părinții voștri cu mânie.
3. Și vei zice cătră ei: «Acestea zice Domnul oastelor: 'Din căile voastre ceale reale și din cugetele voastre ceale reale întoarceți-vă cătră Mine – zice Domnul oastelor – și Mă voi întoarce cătră voi'», zice Domnul oastelor.
4. Să nu fiți ca părinții voștri, cătră carii străga prorocii cei dintâiu, zicând: «Acestea zice Domnul oastelor: 'Întoarceți-vă!' *și n-au auzit, nici au luat aminte de Mine», zice Domnul. *Isaie 21, 12
35, 22.
5. Părinții voștri unde sânt? Și prorocii? Au doară în veac vor trăi? Ieremie 3, 12.
6. Însă cuvintele Meale și legiuitele Meale, care am poruncit slujilor Meale, prorocilor, au doară n-au cuprins pre părinții voștri și, întorcându-să, au zis: «Precum au gândit Domnul oastelor a face noao, după căile noastre și după meșteșugurile noastre, au făcut noao». Ezechiel 10, 30
și 18, 30
și 33, 11.
7. În zioa a doazeci și patru a lunii unsprăzeacea Savath, în anul lui Darie al doilea, fost-au cuvântul Domnului cătră Zaharie, fiul lui Varahie, fiului Addo prorocul, zicând: Ioil 2, 12.
8. „Văzut-am prin noapte și iată un om încălecând pre un cal roib; și acela sta între mirhe, care era în adânc. Și după el, cai roibi, de multe fealiuri și albi”. || Malah. 3, 7.
- 145r 9. Și am zis: „Ce sânt aceștia, Domnul meu?” Și au zis cătră mine îngerul care grăia cu mine: „Eu voi arăta ție ce sânt aceștia”.
10. Și au răspuns omul ce sta între mirhe și au zis: „Aceștia sânt pre carii i-au trimis Domnul să străbată pământul”.
11. Și au răspuns îngerului Domnului, cel ce sta între mirhe, și au zis: „Străbătut-am pământul și, iată, tot pământul e lăcuit și să odihnește”.
12. Și au răspuns îngerul Domnului și au zis: „Domnul oastelor, până când Tu nu vei milui Ierusalimul și cetățile Iudei, spre carele Te-ai mâniat? Acesta acum al șaptezecilea an iaste”.
13. Și au răspuns Domnul îngerului – ce grăia mie – cuvinte bune, cuvinte de mângâiare.
14. Și au zis cătră mine îngerul ce grăia cu mine: „Străgă, zicând: «Acestea zice Domnul oastelor: *Răvnit-am Ierusalimul și Sionul cu râvnă mare. *Jos 8, 2.
15. Și cu mânie mare Eu mă mâniui spre limbile ceale bogate, că Eu m-am mâniat puțin, iară ei au ajutat spre rău’.
16. Pentru aceea aceste zice Domnul: «Întoarce-Mă-voiu cătră Ierusalim întru mile, și casa Mea să va zidi într-însul – zice Domnul oastelor – și îndreptariul să va întinde preste Ierusalim».

17. Străgă încă, zicând: «Aceasta zice Domnul oastelor: 'Încă vor mai curge cetățile Meale cu bunătați și va mai mângăia Domnul Sionul și va alege încă Ierusalimul'». |

18. Și am rădicat ochii miei și am văzut și, iată, patru coarne. 145v

19. Și am zis cătră îngerul ce grăia cu mine: „Ce sânt acestea?” Și au zis cătră mine: „Aceasta sânt coarnele care au vânturat pre Iuda și pre Israil și Ierusalimul”.

20. Și mi-au arătat Domnul patru fauri.

21. Și am zis: „Ce vin aceștia a face?” Și au zis, grăind: „Aceasta sânt coarnele care au vânturat pre Iuda prin fieștecăre om și nime dintr-înșii n-au rădicat capul său. Și au venit aceștia să le sparie, ca să oboară coarnele limbilor celor ce au rădicat cornul preste pământul Iudei, ca să-l piarză”.

Cap 2

Să arată un om vrând a măsura Ierusalimul, carea, după slobozirea robii foarte, să va umplea de lăcuiitori cării Dumnezeu pentru zid îi va fi. Și năcājindu-să limbile ceale ce năcājise pre fiii lui Israil, multe neamuri, împreună cu Sionul, veasele vor veni a sluji Domnului, pre carele El le va priimi spre norod.

1. i am rădicat ochii miei și am văzut. Și iată un om și în mâna lui, fune de măsurat.

2. Și am zis: „Încătro mergi tu?” Și mi-au zis: „Să măsur Ierusalimul și să văzu cât e lățimea lui și cât lungimea lui”.

3. Și, iată, îngerul care grăia cu mine ieșea și alt înger ieșea spre întimpinarea lui.

4. Și au zis cătră el: „Aleargă, grăiaște cătră pruncul acesta, zicând: «Fără zid să va lăcui Ierusalimul, pentru mulțimea oamenilor și a dobitoacelor în mijlocul ei». | |

5. Și Eu voi fi ei – zice Domnul – zid de foc prinprejur și în slavă voi fi în mijlocul ei. 146r

6. O, o, fugiți din pământul crivețului – zice Domnul – că în patru vânturile ceriului v-am răsipit”, zice Domnul.

7. O, Sioane, fugi ceaea ce lăcuiști la fata Vavilonului,

8. Că acestea zice Domnul oastelor: „După slavă M-au trimis la limbile ceale ce v-au jefuit. Că cel ce v-a atinge pre voi atinge lumina ochilor Mieii.

9. Că, iată, Eu rădic mâna Mea preste ei și vor fi pradă celor ce le slujea lor”. Și veți cunoaște că Domnul oastelor m-au trimis.

10. „Laudă și te veselește, fata Sionului! Că, iată, Eu viu și voi fi lăcui în mijlocul tău”, zice Domnul.

11. „Și să vor lipi neamuri multe de Domnul în zioa aceea și-M vor fi spre norod și voi fi lăcui în mijlocul tău”. Și vei ști că Domnul oastelor m-au trimis la tine.

12. Și va stăpâni Domnul pre Iuda partea Sa în pământ sfințit. Și va mai alege Ierusalimul.

13. Tacă tot trupul de cătră fața Domnului, că s-au sculat din lăcașul Său cel sfânt.

Cap 3

Isus preotul, dezbrăcându-să de ceale tinoasă, să îmbracă cu schimburi, carele va judeca casa Domnului de umblă în căile Lui. Aduce-va Domnul pre sluga Sa, Răsăritul. Și despre piatră grăiaște, preste carea sânt șapte ochi.

1. i mi-au arătat Domnul pre Isus, preotul cel mare, stând înaintea îngerului Domnului; | și Satana sta de-a dreapta lui, să i să împrotivească. 146v

2. Și au zis Domnul cătră Satana: „Cearte-te Domnul, Satana. Și te cearte Domnul, Cel ce au ales Ierusalimul. Au doară acesta nu-i tare scos din foc?”

3. Și Isus era îmbrăcat cu haine proaste și sta înaintea feații îngerului.

4. Carele au răspuns și au zis cătră cei ce sta înaintea sa, zicând: „Luați hainele ceale proaste de la el”. Și au zis cătră el: „Iată, am depărtat de la tine strâmbătatea ta și te-am îmbrăcat cu schimburi”.

5. Și au zis: „Puneți chidariu curat pre capul lui”. Și au pus chidariu curat pre capul lui și l-au îmbrăcat cu haine. Și îngerul Domnul sta.

6. Și mărturisea îngerul Domnului pre Isus, zicând:

7. „Aceasta zice Domnul oastelor: «De vei umbla în căile Meale și paza Mea o vei păzi, și tu vei judeca casa Mea și vei păzi curțile Meale și voi da ție îmblători din cești ce stau acum înaintea aici.

8. Auzi, Isuse, preotule cel mare, tu și priiatinii tăi, carii lăcuiesc înaintea ta, că bărbați însămnători sânt. Că, iată, Eu voi aduce sluga Mea, *Răsăritul.

*Luca 1, 78.

9. Că, iată, piatra carea o am dat înaintea lui Isus; preste o piatră șapte ochi sânt. Iată, Eu voi scobi cioplitura ei – zice Domnul oastelor – și voi depărta strâmbătatea pământului aceluia într-o zi.

10. În zioa aceea – zice Domnul oastelor - va chema omul pre priiatinul său supt viță și supt smochin».

Cap 4

147r *Despre sfeșnicul cel de aur cu doi maslini. Despre piatra cea dintâiu și de cositoriu și de || șapte ochii Domnului și tâlcuirea lor. Și cum că bisearica de Zorovavel întemeiată de el să va săvârși.*

1. i s-au întors îngerul cel ce grăia cu mine și m-au deșteptat ca pre un om ce să deșteptă din somnul său.

2. Și au zis cătră mine: «Ce vezi tu?» Și am zis: «Văzut-am, și iată un sfeșnic tot de aur și fălinariul lui pre capul lui, șapte candilele lui preste el și șapte păhăreale în candilele care era pre capul lui.

3. Și doi maslini preste el: unul de-a dreapta fălinariului și altul de-a stânga».

4. Și am răspuns și am zis cătră îngerul ce grăia cu mine, zicând: «Ce sânt acestea, domnul mieu?»

5. Și au răspuns îngerul cel ce grăia cu mine și au zis cătră mine: «Au doară nu știi ce sânt acestea?» Și am zis: «Nu, domnul mieu».

6. Și au răspuns și au zis cătră mine, grăind: «Acesta e cuvântul Domnului cătră Zorovavel, zicând: 'Nu cu oaste, nici cu vârtute, ci cu Duhul Mieu, zice Domnul oastelor'.

7. Cine ești tu, munte mare, înaintea lui Zorovavel? Spre șes! Și va duce piatra cea dintâiu și va asămăna harul darului ei».

8. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

9. «Mânile lui Zorovavel au întemeiat casa aceasta și mânilor lui o vor face desăvârșit. Și veți ști că Domnul oastelor m-au trimis la voi.

10. Că cine au trecut cu vederea zilele ceale mici? Și să vor veseli și vor vedea piatra cea de cositoriu în mâna lui Zorovavel. Șapte aceștia sânt ochii Domnului, carii străbat prin tot | pământul».

11. Și am răspuns și am zis cătră el: «Ce sânt cei doi maslini, de-a dreapta sfeșnicului și de-a stânga lui?»

12. Și am răspuns a doao oară și am zis cătră el: «Ce sânt aceale doao spice de maslini, care sânt lângă doao usne de aur, întru carele sânt împlătoarele ceale de aur?»

13. Și au zis cătră mine, zicând: «Au doară nu știi ce sânt acestea?» Și am zis: «Nu, domnul mieu».

14. Și au zis: «Aceștia sânt doi fii de untdelemn, carii stau înaintea Stăpânitoriului a tot pământul».

Cap 5

Cartea ce zboară, cu carea necredincioșii să vor judeca. Muiarea ce șeade în urcior cu frământătură de plumb însămnează necredința; și doao muieri cu arepi o rădică în văzduh.

1. i m-am întors și am rădicat ochii miei. Și am văzut; și, iată, o carte zburând.

2. Și au zis cătră mine: «Ce vezi tu?» Și am zis: «Eu văz o carte zburând. Lungimea ei, de coți doaozeci și lățimea ei, de coți zece».

3. Și au zis cătră mine: «Acesta e blăstămul ce iaste preste fața a tot pământul, că tot furul, precum acolo e scris, să va judeca și tot cel ce joară, dintr-aceaea aseamenea să va judeca.

4. Scoate-o-voiu – zice Domnul oastelor – și va veni la casa furului și la casa celui ce să joară pre numele Mieu mincinos. Și va petrece în mijlocul casii lui și o va mistui și leamnele ei și pietrele ei».

148r 5. Și au ieșit îngerul ce grăia cu mine și au zis || cătră mine: «Rădică ochii tăi și vezi ce e aceasta ce iase».

6. Și am zis: «Ce iaste?» Și au zis: «Acesta e urciorul ce iaste». Și au zis: «Acesta e ochiul lor întru tot pământul».

7. Și, iată, să purta un talant de plumb; și iată o muiare șezând în mijlocul urciorului.

8. Și au zis: «Aceasta e necredința». Și o au aruncat în mijlocul urciorului și au aruncat frământătura cea de plumb în gura ei.

9. Și am râdicat ochii miei și am văzut: și iată doao muieri ieșind și Duhul în arepile lor. Și avea arepi ca arepile milvului. Și au râdicat urciorul între pământ și între ceriu.

10. Și am zis cătră îngerul ce grăia cu mine: «Unde duc aceastea urciorul?»

11. Și au zis cătră mine: «Să i să zidească casă în pământul Sennaar și să se întemeiază și să se puie acolo pre temeul său».

Cap 6

Patru căruțe, văzute din mijlocul a doi munți de aramă, patru vânturi sânt, ce ies pre pământ.

Despre cununile ce trebuie să se puie în capul preotului Isus. De bărbatul a căruia nume e

Răsăritul, carele va zidi bisearica Domnului și va stăpâni întru fiul său.

1 i m-am întors și am râdicat ochii miei și am văzut. Și, iată, patru căruțe ieșind din mijlocul a doi munți. Și munții era munți de aramă.

2 În căruța dintâiu, cai roibi și în căruța a doua, cai negri.

3. Și în căruța a triia, cai albi și în căruța a patra, | cai învârstați și tari.

148v

4. Și am răspuns și am zis cătră îngerul ce grăia cu mine: «Ce sânt aceastea, domnul meu?»

5. Și au răspuns îngerul și au zis cătră mine: «Acestea sânt patru vânturile ceriului, ce ies să sufle înaintea Stăpânitoriului a tot pământul».

6. În ceaea ce era cai negri ieșea spre pământul crivețului; și cei albi au ieșit după ei; și cei învârstați au ieșit la pământul austrului.

7. Iară cei ce era mai vârtoși au ieșit și căuta a merge și a străbate tot pământul. Și au zis: «Duceți-vă, străbateți pământul». Și au străbătut pământul.

8. Și m-au chemat și au grăit cătră mine, zicând: «Iată, cei ce ies în pământul crivețului au făcut a să odihni Duhul Mieu în pământul crivețului».

9. Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:

10. «Ia de la mutare, de la Holdai și de la Tovie și de la Adaia. Și vei veni tu în zioa aceea și vei intra în casa lui Iosue, fiului Sofonie, carii au venit din Vavilon.

11. Și vei lua aur și argint și vei face cununi și le vei pune în capul lui Isus, fiului Iosedec, preotului celui mare.

*Luca 1, 78.

12. Și vei grăi cătră dânsul, zicând: 'Aceastea zice Domnul oastelor, zicând: *Iată bărbat, Răsăritul e numele Lui. Și supt el va răsări și să va zidi bisearică Domnului.

13. Și acela va râdica bisearică Domnului. Și acela va purta slava și va ședea și va stăpâni preste scaunul său. Și va fi preot preste scaunul său și sfatul păcii va fi între acei doi.

14. Și cununi vor fi lui Helim și lui Tovie și lui Idaie și Him, fiului Sofonie, pomenire în bisearica Domnului'».

15. Și cei de departe vor veni și vor zidi | bisearica Domnului. Și veți ști că Domnul oastelor m-au trimis la voi. Iară aceasta va fi de veți auzi cu auzire glasul Domnului Dumnezeului vostru".

149r

Cap 7

Posturile ce postea jidovii în șaptezeci de ani robi nu plăcea Domnului, că întru strâmbătățile sale

rămânea. Pentru aceeaa îi îndeamnă spre întoarcere, că, pentru că n-au fost auzit cândva pre

proroci, i-au răsipit Domnul prin neamuri și pământul s-au pustiit pentru strâmbătățile lor.

1 i au fost în anul împăratului Darie al patrulea; fost-au cuvântul Domnului cătră Zaharie în a cincea luni a noaoa, carea iaste Calseu.

2. Și au trimis la casa lui Dumnezeu Sarasar și Rogommeleh și bărbați carii era cu el a să ruga feații Domnului,

3. Să zică preoților casii Domnului oastelor și prorocilor, grăind: „Au doară plânsoare iaste mie în al cincilea lună sau trebuie să mă sfințesc, precum am făcut adecă în mulți ani?”

4. Și au fost cuvântul Domnului oastelor cătră mine, zicând:

*Isaie 58, 5.

5. „Grăiaște cătră tot norodul pământului și cătră preoți, *zicând: «Când postează și plângeați în a cincea și a șaptea prin acești șaptezeci de ani, au doară post Mi-ați postit Mie?»

6. Și când ați mâncat și ați beut, au doară nu voao ați mâncat și ați beut?
 7. Au doară nu sânt cuvintele care au grăit Domnul prin prorocii cei dintâiu, când încă Ierusalimul să lăcuia și era bogată ea și cetățile dinprejurul ei și spre austru și în câmpii să lăcuia?» |
- 149v 8. Și au fost cuvântul Domnului cătră Zaharie, zicând:
 9. „Aceasta zice Domnul oastelor, zicând: «Judecată dreaptă judecați și milă și îndurări faceți fieștecarele cu fratele său.
 10. *Și văduva și săracul și nimernicul și pre cel lipsit să nu-i năpăstuiți. Și rău fratelui său omul să nu gândească în sufletul său». *Ieșir. 22, 22. Isaie 1, 23.
 11. Și n-au vrut a lua aminte și au întors spatele întorcându-să și urechile sale le-au îngreoiat, să nu auză. Jeremie 5, 28.
 12. Și inima sa ș-au pus ca de diemant, ca să nu auză leagea și cuvintele care au tremis Domnul oastelor în Duhul Său prin mânilor prorocilor celor dintâiu. Și s-au făcut urgie mare de la Domnul oastelor.
 13. Și au fost precum au grăit și n-au auzit. «Așa vor strâga și nu-i voui auzi», zice Domnul oastelor.
 14. «Și i-am împărțit prin toate împărățiile care nu le știu. Și pământul s-au pustiit de cătră ei, căci că nu era cel ce treace și cel ce să întoarca. Și au pus pământul cel dorit spre pustie».

Cap 8

Precum Domnul au năcăjit norodul Său pentru păcatele sale și au pustiit Ierusalimul, așa acum îl face mult lăcuit și toate ceale spornice le va da numai să-I slujască. Cărora să vor adaoge și alte limbi. Pentru poala Iudei de la zece bărbați păgâni apucată.

1. i au fost cuvântul Domnului oastelor, zicând:
 2. „Aceasta zice Domnul oastelor: «Răvnit-am Sionul cu râvnă mare și cu urgie mare l-am râvnit». | |
- 150r 3. Aceasta zice Domnul oastelor: «Întorsu-M-am cătră Sion și voui lăcui în mijlocul Ierusalimului; și să va chema Ierusalimul ‘cetatea adevărului’ și muntele Domnului oastelor, nu sfințit».
 4. Aceasta zice Domnul oastelor: «Încă vor lăcui bătrânii și bătrânele în ulițele Ierusalimului, și toiagul bărbatului, în mâna lui pentru mulțimea zilelor.
 5. Și ulițele cetății să vor umplea de prunci și de feate, jucându-să în ulițele lui».
 6. Aceasta zice Domnul oastelor: «De să va vedea greu în ochii rămășițelor norodului acestuia în zilele acealea, au doară în ochii Miei greu va fi?», zice Domnul oastelor.
 7. Aceasta zice Domnul oastelor: «Iată, Eu voui mântui norodul Mieu din pământul răsăritului și din pământul apusului soarelui,
 8. Și-i voui aduce și vor lăcui în mijlocul Ierusalimului. Și vor fi Mie spre norod și Eu voui fi lor spre Dumnezeu în adevăr și în dreptate».
 9. Aceasta zice Domnul oastelor: «Întărească-să mânilor voastre, cei ce auziți în zilele aceastea cuvintele aceastea prin gura prorocilor, în zioa în carea s-au întemeiat casa Domnului oastelor, să se zidească bisearica.
 10. Căci că mai înainte de aceale zile sâmbriia oamenilor nu era, nici plata dobitoacelor era; nici celui ce intra, nici celui ce ieșea era pace pentru năcaz. Și sloboziți toți oamenii, fieștecarele împotriva vecinului său.
 11. Iară acum nu după zilele ceale dintâiu Eu voui face rămășițelor norodului acestuia», |
- 150v zice Domnul oastelor.
 12. «Ci va fi sâmbriia păcii. Viia va da roada sa și pământul va da rodul său și ceriurile vor da roua sa. Și a stăpâni voui face rămășițele norodului acestuia toate aceastea.
 13. Și va fi, precum erați blăstăm între neamuri, casa Iudei și casa lui Israil, așa vă vor mântui și veți fi blagoslovenie. Să nu vă teameți, întărească-să mânilor voastre!».
 14. Că aceastea zice Domnul oastelor: «Precum am gândit a vă năcăji când M-au întărâtat părinții voștri spre mânia», zice Domnul,
 15. «Și nu Mi-au fost milă, așa întorcându-Mă, am gândit în zilele voastre a face bine casei Iudei și Ierusalimului. Nu vă teameți!»
 16. Aceastea, dară, sânt cuvintele care veți face: *«Grăiți adevărul fieștecarele cu vecinul său. Adevărul și judecata păcii judecați în porțile voastre. *Ef. 4, 25.
 17. Și fieștecarele rău împotriva aproapelui său să nu gândiți întru inimile voastre și jurământul mincinos să nu iubiți, că toate aceastea sânt carele am urât», zice Domnul.
 18. Și au fost cuvântul Domnului oastelor cătră mine, zicând:

19. Acestea zice Domnul oastelor: «Postul al patrulea și postul al cincilea și postul al șaptelea și postul al zecelea va fi casii Iudei spre bucurie și veselie și spre prăznuiri prealuminate. Numai adevărul și pacea iubiți».

20. Acestea zice Domnul oastelor: «Până unde vor veni noroadele și să lăcuiască în cetăți multe. | |

21. Și să margă lăcuiitorii unul la altul, zicând: 'Să meargem și să ne rugăm feații Domnului și să căutăm pre Domnul oastelor! Mearge-voiu și eu!' 151r

22. Și vor veni noroade multe și neamuri vârtoase a căuta pre Domnul oastelor în Ierusalim și a să ruga feații Domnului».

23. Acestea zice Domnul oastelor: «În zilele acelea în carele vor apuca zece oameni dintru toate limbile neamurilor și vor apuca poala bărbatului Iudei, zicând: 'Duce-ne-vom cu voi, că am auzit cum că Dumnezeu cu voi iaste'»".

Cap 9

Prorocește asupra cetăților Sirii și a mândrilor filistei. Împăratul Hristos va veni în Sion șezând pre mânzul asinii și, depărtând războiul, va împărăți lumea cu mare pace. Carele au și slobozit pre cei legați din lac în sângele testamântului Său. Toate să zic a fi ceale viitoare norodului lui Dumnezeu viitoare spornice, că Însuși îl va acoperi.

1. ovoara cuvântului Domnului în pământul Hadrah și al Damascului odihnei lui. Că a Domnului e ochiul omului și toate neamurile lui Israil.

2. Și Emath, în hotarele lui, și Tirul și Sidonul, că ș-au luat șieș înțelepciune foarte.

3. Și au zidit Tirul tării sa și au grămădit argintul ca pământul și aurul ca tina ulițelor.

4. Iată, Domnul o va stăpâni și va lovi în mare tării ei; și aceasta cu foc să va îmbuca.

5. Vedea-va Ascalon și să va teame; și Gaza, și o va durea foarte; și Acaron, pentru că e tur | burată nădeaidea lui. Și va peri împăratul Gazii și Ascalonul nu să va lăcui. 151v

6. Și va ședea despărțitoriul în Azot și voiu pierde mândria filisteilor.

7. Și voiu lua sângele lui din gura lui și urăciunile lui din mijlocul dinților lui; și să va lăsa și el Dumnezeului nostru și va fi ca un povățuitoriu în Iudeea, și Acaronul ca Evuseul.

8. Și voiu încungiura casa Mea dintr-aceștia care oștesc Mie ducându-să și întorcându-să; și nu va mai trece preste ei strângătoriul, că acum am văzut cu ochii Miei.

*Isaie 62, 11.

Math. 21, 5.

9. *Sâltează destul, fata Sionului, dănțuiaște, fata Ierusalimului! Iată, împăratul tău va veni ție drept și mântuitoriu; acela sărac și încălecat pre asână și pre mânzul, fiul asinii.

10. Și voiu pierde căruța din Efrem și calul din Ierusalim; și să va răsipi arcul cel de războiu. Și va grăi pace limbilor, și putearea lui de la mare până la mare și de la râuri până la marginile pământului.

11. Și tu în sângele testamântului tău ai slobozit pre legații tăi din lacul în carele nu e apă.

12. Întoarceți-vă cătră țărime, legații nădejdi, și astăzi pretutindini vestind, îndoit ție voiu răsplăti.

13. Că Mi-am întins Iuda ca un arc, umplut-am pre Efrem. Și voiu deștepta fiii tăi, Sioane, preste fiii tăi, țară grecească și te voiu pune ca sabiia celor tari.

14. Și Domnul Dumnezeu preste ei să va vedea și va ieși ca fulgerul săgeata Lui. Și Domnul Dumnezeu cu trâmbița va cânta și va mearge în vol | bura austrului. 152r

15. Domnul oastelor îi va acoperi. Și-i vor îmbuca și-i vor pune supt pietrele praștii. Și bând, să vor îmbăta ca de vin și să vor umplea ca păharele și ca cornurile oltariului.

16. Și-i va mântui Domnul, Dumnezeul lor, în zioa aceea, ca pre turma norodului Său, că pietri sfinte să vor râdica pre pământul Lui.

17. Că ce e bun Lui și ce e frumos, fără grâul celor aleși și vinul ce odrăsește verguri.

Cap 10

Sângur Domnul poate da cearerile, Cel ce va întări pre jidovi și, milostivindu-Să, îi va aduna din locurile robii la pământul cel dintâiu, smerind pre nepriiatinii lor.

1. eareți de la Domnul ploaie în vreamă de sară și Domnul va face zăpăzi și ploaie cu povoiu va da lor, fieștecărora iarbă în câmp.

2. Că bozii au grăit deșertăciune și gâcitorii au văzut minciună și cei ce vedea visuri au grăit în zădar, în deșert să mângăia. Pentru aceea au fost duși ca o turmă, năcăji-să-vor că nu iaste lor păstoriu.

3. Preste păstori s-au mâniaat iuțimea Mea și preste țapi voui cerceta. Că au cercetat Domnul oastelor turma Sa, casa Iudei și i-au pus ca calul slugii Sale în războiu.

4. Dintr-însul unghetul, dintr-însul cuiariul, dintr-însul arcul de războiu; dintr-însul va ieși tot strângătorul împreună.

5. Și vor fi ca niște tari ce calcă tina căilor în războiu. Și vor tăbări, că Domnul e cu ei. Și să vor rușina cei ce încalecă pre cai. |

152v 6. Și voui întări casa Iudei și casa lui Iacov o voui mântui. Și-i voui întoarce, că-Mi va fi milă de ei. Și vor fi precum au fost când nu-i lepădasem; că Eu, Domnul, Dumnezeuul lor, și îi voui auzi.

7. Și vor fi ca cei tari a lui Efreem și să va veseli inima lor ca de vin. Și fiii lor vor vedea și să vor veseli și va sălta inima lor întru Domnul.

8. Șuiera-le-vou și-i vou aduna, că i-am răscumpărat. Înmulți-i-vou precum mai înainte era mulți.

9. Și-i voui sămăna în noroade, și de departe îș vor aduce aminte de Mine; și vor fi vii cu fiii săi și să vor întoarce.

10. Și-i voui întoarce din pământul Eghiptului și dintre asiri îi voui aduna; și la pământul Galaad și al Livanului îi voui duce și nu să va afla lor loc.

11. Și va trece înotul mării și va lovi în mare valurile; și să vor turbura toate adâncurile râului și să va smeri mândria lui Asur și steama Eghiptului să va depărta.

12. Întări-i-vou în Domnul și în numele Lui vor umbla, zice Domnul.

Cap 11

Poruncește Domnul a să paște vitele uciderii, cărora nu va îngădui, că păstorilor nu le îngăduia. Pentru doao toiage mai apoi tăiate și trii păstori într-o lună tăiați. Despre plata pusă de treizeci de arginți la făcătorul de chipuri lepădați. Despre alt păstoriu rău ce-l va deștepta Domnul.

153r 1. eșchide, Livane, porțile tale și mânce focul chedrii tăi!
2. Urlă, molitve, că au căzut chedrul, că cei || măreți s-au jefuit! Urlați, stăjerii Vasanului, că s-au tăiat dumbrava cea întărită!

3. Glasul urlării păstorilor, că s-au jefuit mărirea lor, glasul răgnitului leilor, că s-au jefuit mândria Iordanului.

4. Acestea zice Domnul, Dumnezeuul meu: „Paște vitele uciderii!”

5. Care cei ce le moștenise le ucidea și nu să bănuia și le vindea, zicând: „Bine e cuvântat Domnul, bogați ne-am făcut!” Și păstorii lor nu le îngăduia.

6. „Și Eu nu voui mai îngădui preste lăcuiorii pământului, zice Domnul. Iată, Eu voui da oameni, fieștecarele în mâna aproapelui său și în mâna împăratului său. Și vor tăia pământul și nu-i voui scoate din mâna lor.

7. Și voui paște dobitocul uciderii pentru aceasta, o, săracii turmei. Și Mi-am luat doao toiage: unul l-am chemat Podoabă, și altul l-am chemat Fune. Și am păscut turma.

8. Și am tăiat trii păstori într-o lună și s-au strâns sufletul Mieui într-înșii, că și sufletul lor s-au schimbat întru Mine.

9. Și am zis: Nu vă voui paște. Cel ce moare, să moară, și cel ce să taie, să se taie. Și ceiaalalți mânânce fieștecarele carnea aproapelui său.

10. Și am luat toiagul Mieui care să chema Podoabă și l-am tăiat, ca deșartă să fac legătura Mea carea am lovit cu toate noroadele.

11. Și în deșert s-au făcut în zioa aceea și au cunoscut așa săracii turmei, carii păzăsc Mie, căci cuvântul Domnului iaste. |

153v 12. Și am zis cătră dânșii: De iaste bun în ochii voștri, aduceți plata Mea, iară de nu, așezați-vă. *Și au pus plata Mea treizeci de arginți”.

13. Și au zis Domnul cătră mine: „Lepădă-l la făcătorul de chipuri, cuvios prețu cu care M-am prețuit de la ei”. Și am luat acei treizeci de arginți și i-am lepădat în casa Domnului, la făcătorul de chipuri.

14. „Și am tăiat toiagul Mieui al doilea, care să chema Fune, ca să dezleg frăținătatea între Iuda și Israil”.

15. Și au zis Domnul cătră mine: „Încă ia ție vasele păstorului nebun,

16. Că iată, Eu voui deștepta păstoriu pre pământ, care ceale părăsite nu le va cerceta, cel răsipit nu-l va căuta și cel zdrobit nu-l va vinde ca și cel ce stă nu-l va hrăni și cărnurile celor grase va mânca și copitele lor le va dezlega.

*Math. 27, 9.

17. O, păstorii și idolul ce părăsește turma! Sabiia preste brațul lui și preste ochiul lui cel drept! Brațul lui cu uscăciune să va săca și ochiul lui cel drept, întunecându-să, să va întuneca”.

Cap 12

Iuda și Ierusalimul de la multe împărății să năcăjaște, ci iarăși întorcându-să fiii lui Israil la pământul său, mai mari vor fi decât cei ce i-au năcăjit. Și vărsându-să de la Domnul Duhul darului preste lăcuiorii Ierusalimului, să vor uita la cel ce l-au pătruns și de el să vor bănuși, plângând, fieștecare neamuri deosebi.

1. ovara cuvântului Domnului preste Israil. Zice Domnul, Cel ce întinde ceriul și întemeaie pământul și înfinge duhul omului într-însul: | |
2. „Iată, Eu voi pune Ierusalimul pragul amezirii tuturor noroadelor prinprejur; 154r
ci și Iuda va fi în conocire împotriva Ierusalimului.
3. Și va fi în zioa aceea, voi pune Ierusalimul piatra greotății tuturor noroadelor. Toți carii o vor rădica cu tărie să vor rumpe și să vor strânge asupra ei toate împărățiile pământului.
4. În zioa aceea – zice Domnul – lovi-voiu tot calul spre amezire și călărețul lui spre nebunie. Și preste casa Iudei voiu deșchide ochii Mieii și tot calul noroadelor îl voiu lovi cu orbire.
5. Și vor zice povățuitorii Iudei în inima sa: «Întărească-să mie lăcuiorii Ierusalimului în Domnul oastelor, Dumnezeului lor».
6. În zioa aceea voi pune povățuitorii Iudei ca hornul focului în leamne și ca făclia de foc în fân. Și vor mânca spre dreapta și spre stânga pre toate noroadele prinprejur. Și să va lăcui Ierusalimul iarăși în locul său, în Ierusalim”.
7. Și va mântui Domnul corturile Iudei, ca în început, ca nu mărit să se mărească casa lui David și slava lăcuiitorilor Ierusalimului împotriva Iudei.
8. În zioa aceea acoperi-va Domnul lăcuiorii Ierusalimului. Și va fi cine va vătăma dintr-înșii în zioa aceea ca David și casa lui David ca a lui Dumnezeu, ca îngerul Domnului înaintea lor.
9. „Și va fi în zioa aceea, căuta-voiu a zdrobi toate neamurile care vin împotriva Ierusalimului. |
10. Și voi vărsa preste casa lui David și preste lăcuiorii Ierusalimului duhul darului și al 154v
rugăciunilor. *Și să vor uita la Mine, pre Care L-au pătruns. Și vor plânge cu plângere, ca preste cel întâiu născut și le va părea rău de El, precum le pare rău în moartea celui întâiu născut”.
- *Ioan 19, 37.
- *2 Par. 35, 22.
11. În zioa aceea mare plângere va fi în Ierusalim, *că plângerea lui Adadremon în câmpul Magheddonului.
12. Și va plânge pământul, neamurile și neamurile de osebi; neamurile casii lui David de osebi și muierile lor de osebi.
13. Familiile casii Nathan de osebi și muierile lor de osebi; familiile casii Levi de osebi și muierile lor de osebi; familiile lui Semei de osebi și muierile lor de osebi.
14. Toate cealeaalte familii, familii și familii de osebi și muierile lor de osebi.

Cap 13

Când va fi izvorul deșchis casii lui David, spre spălarea păcătoșului, să vor lua idolii și mincișii proroci de la preaiubiții săi, să vor ucide cu pietri. Care sânt ranele în mijlocul mânilor. Să va lovi păstorii și să vor răsipi oile. Doao părți de oameni să vor împărți preste tot pământul, și a triia prin foc să va cerca.

1. n zioa aceea va fi fântână deșchisă casii lui David și lăcuiitorilor Ierusalimului, spre curățirea păcatului și a ceii lunatece.
- *Ezechiil 30, 13.
2. „Și va fi în zioa aceea – zice Domnul oastelor – | | piiarde-voiu numele 155r
idolilor de pre pământ și nu să vor mai pomeni. Și pre mincișii proroci și duhul cel necurat voi lua de pre pământ.
3. Și va fi când va mai proroci cineva, va zice lui tatăl lui și muma lui, carii l-au născut: «Nu vei trăi, că minciună ai grăit în numele Domnului»; și-l vor străpunge tatăl lui și muma lui, părinții lui, când va proroci.

4. Și va fi în zioa aceea, să vor rușina prorocii, fieștecarele din vedenia sa, când va proroci; nici să vor acoperi cu plăcă de sac, să mință,

5. Ci va zice: «Nu sânt proroc, om lucrătoriu de câmp sânt eu. Că Adam, pilda mea din tinerețele mele».

6. Și să va zice lui: «Ce sânt ranele aceastea în mijlocul mânilor tale?» Și va zice: «Cu aceastea m-am rănit în casa celor ce mă iubea».

7. Sabie, deșteaptă-te preste păstoriul Mieui și preste omul ce să lipeaște de Mine, zice Domnul oastelor. *Loveaște păstoriul și să vor răsipi oile și voiui întoarce mâna Mea cătră cei mici.

*Math. 26, 31.

8. Și vor fi în tot pământul – zice Domnul – doao părți într-însa să vor răsipi și vor peri, și a triia parte să va lăsa într-însa.

Marc. 14, 27.

9. Și voiui duce a triia parte prin foc și-i voiui arde precum să arde argintul și-i voiui lămuri precum să lămureaște aurul. Acela va chema numele Mieui și Eu îl voiui auzi. Zice-voiui: «Norodul Mieui ești». Și acela va zice: «Domnul, Dumnezeuul mieui!».

Cap 14

155v *După ce va pătimi Ierusalimul robie și alte | supărări de la limbi, va fi zi cunoscută Domnului când vor ieși ape vii din Ierusalim. Și fiii lui Israil să vor întoarce a lăcui fără grije în Ierusalim. Și va lovi Domnul cu bătaie limbile ceale ce au oștit asupra Ierusalimului și acestoraalalte rămășițe să vor sui să se închine Domnului în Ierusalim; și va fi sfântă ce iaste preste frâul calului.*

1. **L**ată, vor veni zilele Domnului și să vor împărți jafurile tale în mijlocul tău.

2. „Și voiui aduna toate neamurile la Ierusalim spre războiu și să va prinde cetatea și să vor jefui casele și să vor vătăma muierile. Și va ieși jumătate parte din cetate spre robie, și ceaealaltă rămășiță a norodului nu să va lua din cetate”.

3. Și va ieși Domnul și va război împotriva limbilor acelora, precum au războit în zioa certării.

4. Și vor sta picioarele Lui în zioa aceea pre Muntele Maslinilor, care iaste în prejma Ierusalimului, spre răsărit. Și să va tăia Muntele Maslinilor din partea sa jumătatea spre răsărit și spre apus, cu rumpere mare foarte. Și să va despărți jumătatea muntelui spre crivețu și jumătatea lui spre amiazăzi.

5. Și veți fugi la valea munților acelora, că să va împreuna valea munților până la cel aproape. *Și veți fugi precum ați fugit de cătră fața cutremurului în zilele lui Ozie, împăratului Iudei. Și va veni Domnul, Dumnezeuul mieui, și toți sfinții cu El. | |

*Amos 1, 1.

156r 6. Și va fi în zioa aceea, nu va fi lumină, ci frig și ger.

7. Și va fi o zi carea cunoscută iaste Domnului, nu zi, nici noapte. Și în vreamă de sară va fi lumină.

8. Și va fi în zioa aceea, vor ieși ape vii din Ierusalim, jumătate de eale la marea despre răsărit și jumătate de eale la marea cea mai de pre urmă, vara și iarna vor fi.

9. Și va fi Domnul împărat preste tot pământul. În zioa aceea va fi Domnul unul și va fi numele Lui Unul.

10. Și să va întoarce tot pământul până la pustie, din muntele Remmon la austrul Ierusalimului. Și să va înălța și va lăcui în locul său, de la poarta lui Veniamin până la locul porții ceii dintăiu și până la poarta unghiurilor, și de la turnul lui Hananiil până la teascurile împăratului.

11. Și vor lăcui într-însa și anathema nu va mai fi, ci va șede Ierusalimul fără grije.

12. Și aceasta va fi bătaia cu carea va lovi Domnul toate neamurile carea au oștit asupra Ierusalimului: să va săca trupul a fieștecăruia stând pă picioarele sale și ochii lui să vor vestezi în găurile sale și limba lor să va mistui în gura sa.

13. În zioa aceea va fi gălceava Domnului mare într-înșii; și va apuca omul mâna apropielului său și să va închiia mâna lui pre mâna apropielului său.

14. Ci și Iuda va oști împotriva Ierusalimului și să vor aduna bogățiile tuturor limbilor prinprejur: aurul și argintul și haine destul de multe. |

156v 15. Și așa va fi cădearea calului și a mușcoiului și a cămilei și a asinului și a tuturor dobitoacelor care au fost în taberile acealea, ca cădearea aceasta.

16. Și toți carii vor fi rămași din toate neamurile care au venit împotriva Ierusalimului să vor sui din an în an să se închine împăratului, Domnului oastelor, și să prăznuiască sărbătoarea corturilor.

17. Și va fi, care nu să va sui din familia pământului la Ierusalim să se închine împăratului, Domnului oastelor, nu va fi preste ei ploaie.

18. Ci și familia Eghiptului, de nu să va sui și nu va veni, nici preste ei va fi, ci va fi cădere cu carea va lovi Domnul toate neamurile care nu să va sui a prăznui sărbătoarea corturilor.

19. Acesta va fi păcatul Eghiptului și acesta păcatul a tuturor neamurilor care nu să vor sui a prăznui sărbătoarea corturilor.

20. În zioa aceea va fi ce e preste frâul calului sfânt Domnului. Și vor fi tigăi în casa Domnului ca niște păhăreale înaintea oltariului.

21. Și va fi toată tigaia în Ierusalim și în Iuda sfințită Domnului oastelor. Și vor veni toți jârthuind și vor lua dintr-însele și vor fierbe într-însele; și nu va mai fi neguțătoriu în casa Domnului oastelor în zioa aceea.

